

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/346/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914205873
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914205873.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu BL Telecom collection, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanej D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. H., H. XXX, za účasti občianskeho združenia HLAS SPOTREBITEĽA, IČO: 42 305 675, so sídlom v Partizánskom, Lúčna 2123/1, do 30.06.2016 ako vedľajšieho účastníka na strane žalobkyne, zastúpenému JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Nemčianska 25, v konaní o zaplatenie 522,02 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 12C/181/2014-76 zo dňa 23.03.2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania vo výške 69,03 € v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 99,62 € spolu s 9,25 % úrokom z omeškania ročne, počítaným zo sumy 58,68 € od 18.05.2011 do zaplatenia, s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 17,96 € od 18.06.2011 do zaplatenia a s 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 22,98 € od 18.07.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku (prvý výrok); žalobu o zaplatenie 3,50 € s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 18.06.2011 do zaplatenia a o zaplatenie 418,90 € s 9,5 % úrokom z omeškania ročne od 18.09.2011 do zaplatenia zamietol (druhý výrok); určil, že zmluvná podmienka, dojednaná v zmluve o poskytovaní služby a nájme KZ, uzavretej medzi Slovak Telekom, a.s. Bratislava a žalovanou dňa 13.04.2011 v časti C záverečné ustanovenia bod 1 v znení: „ST je oprávnený vyúčtovať užívateľovi jednorazovú zmluvnú pokutu podľa tabuľky č. 3 časť B, vzťahujúcu sa na užívanie služby Magio Sat po dobu viazanosti služby Magio Sat vtedy, ak užívateľ poruší zmluvný záväzok užívať službu Magio Sat vo zvolenom programe služby Magio Sat počas dohodnutej doby viazanosti služby Magio Sat, vyplývajúci zo zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat najmä tým, že vypovie zmluvu o poskytovaní služby Magio Sat, požiadala o zmenu programu služby Magio Sat počas doby 4.-24. mesiaca viazanosti na program s nižším mesačným paušálnym poplatkom a takýto program mu bude po dohode so ST aktivovaný alebo svojím konaním resp. opomenutím spôsobí dôvod, pre ktorý je ST oprávnený od zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat odstúpiť“, je neprijateľná podmienka (tretí výrok); žalovanej náhradu trov konania nepriznal (štvrtý výrok) a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 69,03 € trov do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (piaty výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu Slovak Telecom, a.s. zmluvu o poskytovaní služieb a nájme koncového zariadenia podľa § 43 a nasledujúcich zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, za ktoré žalovaná nezaplatila celkom vo výške 99,62 €; túto sumu súd prvej inštancie žalobcovi, ako právnomu nástupcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013, priznal v plnom rozsahu aj s úrokom z omeškania s počiatkom omeškania podľa splatnosti jednotlivých vyúčtovaných faktúr v súlade s § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj „OZ“) v spojení s § 3 a § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

V časti, ktorou žalobca žiadal priznať zmluvné pokuty vo výške 3,50 € a 418,90 €, súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol s odkazom na § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3 OZ a na Smernicu Rady 93/13/EHS.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30.06.2016 (ďalej v texte aj „O.s.p.“); v prevažnej časti úspešnej žalovanej, ktorá by mala nárok na náhradu trov konania (úspech vo výške 80,92 %, neúspech 19,08 %) s odkazom na § 151 ods. 1 O.s.p. trovy konania nepriznal, lebo si ich náhradu neuplatnila; o trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 142 ods. 2 a § 93 ods. 4 O. s. p. vzhľadom na úspech žalovanej, ako hlavnej účastníčky tak, že trovy právneho zastúpenia mu priznal podľa pomeru úspechu vo výške 61,84 % (rozdiel medzi úspechom žalovanej, na strane ktorej vstúpil do konania, a to 80,92 %, a jej neúspechom 19,08 %), vychádzajúc v zmysle § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, ods. 2 písm. b/ a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, z hodnoty sporu 522,02 €. Z vypočítaných trov právneho zastúpenia vo výške 111,62 € (1. prevzatie veci, 2. podanie vyjadrenia po 34,86 € + 2x režijný paušál po 8,04 € + vyjadrenie k odvolaniu žalobcu proti pripusteniu vstupu vedľajšieho účastníka vo výške 17,43 € + režijný paušál 8,39 €) priznal právo na náhradu trov vo výške 61,84 %, t.j. 69,03 € (rozdiel medzi pomerom úspechu a neúspechu strán v konaní).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie do výroku, ktorým bola priznaná náhrada trov konania občianskemu združeniu ako vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, podal žalobca včas odvolanie; otázka účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je odlišná od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka; ten má svoj predmet činnosti vykonávať sám; podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka sú šablónovitým opakovaním podaní predkladaných v nespočetnom množstve prípadov. Vedľajší účastník ma byť odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti bez potreby právneho zastúpenia. Náklady na právne zastúpenie sú preto neúčelné, aplikácia zákonného ustanovenia, na základe ktorého súd rozhodol o povinnosti náhrady trov konania, je nepreskúmateľná. Rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné, preto ho žiadal zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia nepriznať.

3. Žalovaná a vedľajší účastník sa k odvolaniu nevyjadrili.

4. Žalobca podal odvolanie za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30.06.2016; dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „C.s.p.“), ktorý v § 470 ods. 1 ustanovuje, že tento zákon platí aj na konania, začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7. Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že žalobca si uplatnil voči žalobkyni nárok na zaplatenie sumy 522,02 € s príslušenstvom.

Na strane žalovanej vstúpil do konania vedľajší účastník, ktorý vo vyjadrení namietal priznanie zmluvnej pokuty; predovšetkým poukázal na to, že v obdobných veciach už súdy právoplatne rozhodli o tom, že zmluvná pokuta je neprijateľnou podmienkou, preto žalobca nesmie ďalej túto podmienku používať, uplatňovať z nej plnenie na súde, inak je jeho nárok v priamom rozpore so zákonom a konajúci súd musí žalobu uplatňujúcu plnenie z takejto zmluvnej podmienky zamietnuť, pričom už nie je potrebné, aby

opätovne zdôvodňoval jej neprijateľnosť, pričom postačí zistenie, že takáto podmienka alebo podmienka s rovnakým významom už bola právoplatne súdom určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku; navyše dojednanie o zmluvnej pokute je neurčité, a v dôsledku toho je absolútne neplatné. Dojednania v spotrebiteľských zmluvách ohľadom zmluvnej pokuty zásadne nemôžu byť súčasťou obchodných podmienok, ale len textu samotnej spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripojil svoj podpis; slovné spojenie „uhradiť zmluvnú pokutu, stanovenú v tejto zmluve alebo podľa cenníka na prenájom KZ“ je nejednoznačné, pretože neumožňuje zistiť konkrétnu výšku zmluvnej pokuty. Poukázal aj na neprimeranosť sankcie v spojení s časovým aspektom, keďže spotrebiteľ je viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty bez ohľadu na to, či dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku alebo na konci doby viazanosti, a preto zmluvnú pokutu je potrebné považovať za neprimeranú sankciu.

8. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné vyhodnotiť procesné postavenie občianskeho združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej z pohľadu nároku na trovy konania v prejednávanej veci vzhľadom na nadobudnutie účinnosti zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku od 01.07.2016 v súvislosti so skutočnosťou, že tento nový procesný predpis obsahovo neprevzal inštitút vedľajšieho účastníka z pôvodnej zákonnej úpravy. Krajský súd vychádza z právneho názoru, že nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku procesné postavenie vedľajšieho účastníka absolútne nezaniklo; podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (t.j. vrátane právneho účinku doručenia oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, ktorým vzniklo vedľajšie účastníctvo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku). Nová právna úprava síce vychádza z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem, ale jej ustanovenia sa môžu uplatniť v plnom rozsahu až pri odvolaniach podaných po 01.07.2016, inak by boli porušené legitímne očakávania strán konania a právna istota (uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 64/2016 zo dňa 14.07.2016). Pre účely ďalšieho konania tak zostali zachované všetky procesné úkony, vykonané vedľajším účastníkom na strane žalovanej, ktorý vstúpil do konania za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

10. V predmetnom prípade bola pri rozhodovaní o náhrade trov prvostupňového konania namieste aplikácia § 142 ods. 2 O. s. p., ako to urobil okresný súd. Vzhľadom na prevažný úspech žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na jej strane, ktorý bol zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil si náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov; pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Odvolací súd mal rovnako ako súd prvej inštancie za to, že náklady vedľajšieho účastníka, vynaložené na právnu pomoc, boli vynaložené účelne. Práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom namietol neoprávnenosť zmluvnej pokuty, a ktorého závery boli sčasti prenesené do odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, bolo dôvodom čiastočného zamietnutia žaloby a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu.

11. V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Na odvolacie námietky, či občianske združenie, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania, resp. trov právneho zastúpenia, už dala odpoveď rozsiahla súdna prax. Z §93 ods. 2 O.s.p. vyplývalo, že ako vedľajší účastník sa môže popri strane konania zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie bolo do občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z. a dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa podľa poznámky 10a k § 93 ods. 2 O.s.p. považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na

spotrebiteľský charakter sporu má občianske združenie oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného spotrebiteľa, pričom nemusí preukazovať svoj právny záujem na výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa, mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava, upravujúca, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z čoho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník právo na právnu pomoc pred súdmi; ide o základné ústavné právo, realizujúce sa v rámci civilného súdneho konania možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a teda má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, t.j. aj na náhradu trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že od účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku, vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z., účinným od 01. 01. 2015, bolo v § 93 ods. 3 O.s.p. za prvú vetu vložená nová druhá veta („Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada“); predmetný zákon v tejto súvislosti nezakotvil žiadne prechodné ustanovenia; v zmysle ustálených procesných zásad sa preto zákon č. 353/2014 Z. z. v plnom rozsahu aplikuje aj na všetky neskončené súdne konania; súčasne podľa zásady zákazu priamej retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov, ktoré nastali podľa právneho stavu, účinného do 31.12.2014, zostávajú v týchto konaniach v plnej miere zachované a nie je možné spätne vyžadovať splnenie podmienok, zavedených novou právnou úpravou, ktoré právnou úpravou, účinná do 31.12.2014 nevyžadovala.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania v plnom rozsahu (§ 387 ods.1 C.s.p.), ktoré boli nielen správne priznané v dôsledku v konaní prevažného úspechu žalovanej, ale aj správne vyčíslené.

13. Žalovaná bola úspešná aj v odvolacom konaní; má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 255 ods.1, § 262 ods.1 C.s.p. v spojení s §396 ods.1 C.s.p.; ani ona ani občianske združenie, vystupujúce na jej strane, si náhradu trov neuplatnila ani nevyčíslila. Preto krajský súd rozhodol, že im nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie

v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).